

Stattelettelser indtræde end netop der. Den ærede 6te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Blom) gjorde igaar opmærksom paa, at der vist var endel andre Skatter, baade hos os og andre Steder, som vare komne tilstede under Krigstryk, og som senere vare blevne ganske rolig liggende. Naar det ærede Medlem tilsvarede: „for vort Bedkommende med Undtagelse af Hartkornskatterne“, da har det ærede Medlem Ret; thi en meget væsentlig Del af vore nuværende Hartkornskatter har netop denne Oprindelse, er Skatter, som under Krigstryk i Begyndelsen af Aarhundredet bleve lagte dels paa Hartkornet, dels paa Jorden under en anden Norm, men som man samlede sammen til en samlet Hartkornskat, som vi endnu have. Derfor altsaa Krigsskatterne skulde abandonneres, tror jeg, der er adskillige Skatter, som vilde have Prioritet fremfor denne Krigsskattold. Jeg stiller mig paa det Standpunkt — og det med en rolig Samvittighed — at jeg fastholder de nuværende Statsindtægter, ikke opgiver nogen væsentlig af dem, førend vi med større Sikkerhed, end det er nogen Dødelig muligt nu, kunne overse, hvad Statens virkelige Fornødenheder er — thi at Statens nuværende Udgifter ikke svare til de virkelige Fornødenheder, derom tror jeg, at man ialtsald i denne Sal for den langt overveiende Del er fuldt enig med mig — og jeg gjør det saameget mindre, som det vil være forholdsvis let at paavise, at endog blot enkelte af de af Flertallet, idetmindste her i Salen, som nødvendige ansete Reforme vilde absorbere det disponible Overflud, vi nu have. Og jeg tør vel gaa videre og sige, at om end Betragtningen af, hvad der er nødvendige Reforme, er forskjellig i denne Sal og andetsteds, vil den samme Bemærkning alligevel med samme Føie kunne gjøres gjældende; thi naar den anden Afdeling af Rigsdagen skulde se det gennemført, som den anser for at være ønskeligt og nødvendigt, vilde det borttage det nuværende Overflud. Jeg tror, at det vilde være uklogt, ja jeg vil gaa videre, jeg vilde anse det for at være en usforsvarlig Letsindighed fra Regeringens Side at opgive noget Væsentligt af de nuværende Statsindtægter, saalænge man ikke er kommen paa det Rene med, hvad Statens egentlige Behov er, hvilket Beløb Fyldestgjørelsen af nødvendige Statsfornødenheder vil kræve udover, hvad der nu er de nødvendige løbende Udgifter, og det har kun kunnet glæde mig og i høi Grad berolige mig, at de Udtalelser, som ere faldne under denne Sags Behandling, i alt Væsentligt samstemme med denne Betragtning. Der er vel — som jeg allerede har nævnt — enkelte Udtalelser, som synes at gaa i en noget anden Retning, men jeg haaber og ventet, at en

nærmere Forhandling vil føre til, at disse Uoverensstemmelser vilde vise sig at være mere tilsyneladende end virkelige.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Strandfod: Den høitærede Finantsminister betonedede i Begyndelsen af sit Foredrag mine Udtalelser paa en lidt anden Maade end senere, idet han sagde: det ærede Medlemovre fra den Side. Jeg skal gjøre den Bemærkning, at det kun er for mit eget Bedkommende og ikke i Forening med Andre, at jeg har udtalt mig, saa at den høitærede Finantsminister vistnok ikke har nødtigt at lægge saa stor Vægt derpaa. Jeg har ikke staaet i Forbindelse med Noget med Hensyn til, hvad jeg har udtalt, men jeg har troet, at det, jeg anførte, vilde være Noget, som vilde lette denne Lovs Gjennemgang saavel her som hist. Ved samme Leilighed skal jeg udtale min Anerkjendelse til den høitærede Minister for den Velvillie, som han lod til at have overfor de danske Skove, idet han vilde fralægge sig, at han betragtede dem som hellige og ufænkkelige. Jeg husker ikke saa lige hans Ord, men det turde maaske være en Borgen for, at dette gamle og forældede Forhold vil blive taget under Overveielse af den nuværende Regering. Der var nemlig to Punkter, som jeg lagde Vægt paa i mit første Foredrag, hvoraf det ene var det, at jeg ikke saa godt kunde stemme for en Revision af Toldloven, naar Regeringen saadan uden videre førte Krigsskatloven ind derunder og ikke berørte den med et Ord. Dette har nemlig den høitærede Minister ikke gjort i Anmærkningerne til Lovforslaget. Nu er jeg imidlertid i dette Tilfælde saa heldig, at jeg ikke behøver at svare den høitærede Minister med mine egne Ord og min egen Mening, idet jeg kan henholde mig til en Autoritet, som jeg er overbevist om, er langt bedre inde i, hvad der med Hensyn til saadanne Sager er lovligt eller ikke lovligt, nemlig det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Møen). Han sagde i sit Foredrag igaar — med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par Linier — Følgende: „Det er nu ganske vist en Lov, der ikke formelt hører op uden videre, fordi Krigsomkostningerne ere betalte, den har formel Gyldighed, saalænge den ikke paa almindelig Maade ophæves. Det forekommer mig dog, at der i selve dens Overskrift om „Krigsskat“ ligger en Henviisning til en Begrænsning i dens Gyldighed, at det er en ekstraordinær, midlertidig Lov, hvis Formaal er at bidrage til Dækning af disse ekstraordinære Udgifter, og det Dieblit, det